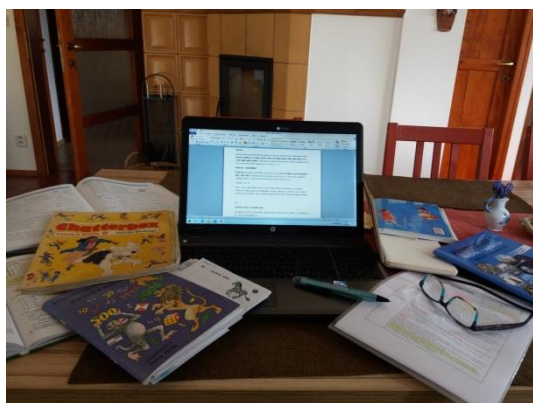


JSME SPOLU 3. DÍL

Je to jiná doba. Pro všechny, takže i pro mě a mojí rodinu. Přinesla mi ale i něco hezkého. Tak jako teď jsem si svoje děti naposledy užila, když byly ještě malé. Smějeme se víc než často a naše dny jsou teď úplně jiné.



Ano, Filip jako muzikant přišel momentálně o práci, ale zase mi tu hraje na všechny možné hudební nástroje tak často, jak jen to jde (někdy i na nervy 😊). A nám to tady parádně zvedá náladu. Ano, Adélka netrénuje každý druhý den na tenisovém kurtu, ale zase „oprášila“ naší tenisovou zeď, na kterou v normální době nezbyl čas a já na ní můžu koukat úplně zblízka. Ano, já nejezdím do práce mezi moje školáky do Dublovic do školy, ale mám to kousek, chodím do ní nejčastěji dolů k jídelnímu stolu, protože je u nás v domě největší.



Ale zase mi tato doba připomněla, jak moc mám tuhle práci ráda a proč jí vlastně dělám. Ještěže máme všechnu tu techniku a můžeme se i v tomto období vidět a

slyšet ☺. Úplně největší radost z tohoto období má určitě náš pes Denny. Jindy tu totiž bývá velkou část dne sám a asi je mu i smutno, ale bohužel jsme v práci, ve škole, na trénincích ... takže teď si užívá naší přítomnost, chodí denně na dlouhé procházky a z té radosti nám náš „pes utíkač“ přestal dokonce utíkat.



Musíme na všem hledat to lepší, i v této době je toho dost. Svět se nepřestane točit a myslím, že je stále na co se těšit. Třeba na to, jak budeme chodit zas do školy. A třeba i v roušce.

